

Universitätsbibliothek Paderborn

Talio, Sev Metiens Et Remetiens Mensvra

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1650

§. 4. Lex talionis in diuinis litteris sæpius repetita, sed cum limitatione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52346](#)

§. IV.

*Lex talionis in diuinis litteris sapientia repetita,
sed eum limitatione.*

Legem talionis rectè intellectam iustitiae & æquitati conformem esse, docent etiam diuinæ litteræ, in quibus Dei ipsius nomine atque auctoritate Moyses ita statuit: *Si Exod. 21.
rixati fuerint viri, & percusserit quis mulie- 22.
rem prægnantem, & abortinum quidem fece-
rit, sed ipsa vixerit: subiacebit damno, quantum
maritus mulieris expetierit, & arbitri iudica-
uerint. Sin autem mors eius fuerit subsecuta,
reddet animam pro anima, oculum pro oculo,
dentem pro dente, manum pro manu, pedem pro
pede, adiunctionem pro adiunctione, vulnus pro vul-
nere, liuorem pro liuore.* Similes leges repe-
tuntur & in Leuitico, ut mors morte, & ali-
ud damnum simili damno compensetur.
*Qui percusserit, & occiderit hominem, morte Leuit. 24.
moriatur. Qui percusserit animal, reddet vi- 17.
carium, id est, animam pro anima. Qui irro-
gauerit maculam cuilibet ciuium suorum, sicut
fecit, sic fieri ei: fracturam pro fractura, oculum
pro oculo, dentem pro dente restituat: Qualem
infligerit maculam, talem sustinere cogetur. Ac
rursus in Deuteronomio: Si steterit testis Deuter.
mendax contra hominem, accusans eum pra- 19. 16.
-*

naricationis, stabunt ambo, quorum causa est, ante Dominum, in conspectu sacerdotum & judicium, qui fuerint in diebus illis. Cumq; diligenter perscrutantes inuenerint, falsum testimoniū dixisse contra fratrem suum mendacium: reddent ei, sicut fratri suo facere cogitauit, & auferes malum de medio tui: ut audientes certi timorem habeant, & nequaquam talia audeant facere. Non misereberis eius, sed animam pro anima, oculum pro oculo, dentem prodente, manum pro manu, pedem pro pede exigēs. Quæ lex, teste S. Augustino, vindicta & furoris non fomes, sed limes est justus. Quippe, ut Tertullianus ait, licentia retributionis prohibitio erat prouocationis. Et apud Aristotelem Rhadamanthus iustum pronuntiat, si, quæ quis fecit iniuste, eadem & patiatur. Habet tamen, etiam in diuinis libris, hæc lex talionis limitationem suam, & exceptionē. Tunc enim demum par pari est referendum, si persona lædens & læsa, sit eiusdem sortis, & æqualis conditionis. Qua de causa, in hac ipsa lege mox excipitur is, qui seruum percussit. Sequitur enim in illa Exodi lege: Si percusserit quispiam oculum serui sui, aut ancillæ, & luscos eos fecerit, dimittere eos liberos pro oculo, quem eruit. Dentem quoque si exsufferit

S. Augu-
stini, lib.
12. contr.
Faustin.
cap. 25.
Tertull.
lib. 2.
contr.
Marcio-
næ c. 18.

vufferit seruo vel ancille sua, similiter dimittet eos liberos. Quare non iubetur, ut oculum pro oculo, aut dentem pro dente restituat. Neque sanè par est, ut, si Princeps rustico colaphum incutiat, ab eodem colaphum expectet. Maior enim est iniuria, si Princeps à rustico, aut dominus à seruo, quam si rusticus à Principe, aut seruus à domino percutiatur. Atq; ut videoas legem duodecim tabularum cum diuina congruere, eamdemque utriusque esse expositionem, Probabile est, inquit Abulensis, quod nonnulli D. D. asserunt, scilicet pœnam talionis debuisse irrogari à judice, si Iesus illam peteret; quod si non peteret eam, sed maleret pecuniam, tunc index non tenebatur, immo non poterat infligere pœnam talionis.

Abulensis
in c. 24.
Leuit.

§. V.

An Christus sustulerit legem Talionis, quando percutienti insit maxillam alterans præberi?

Hanc legem non improbavit, & (quia moralis est) nec abrogavit Christus, quando dixit: *Audistis, quia dictum est: Oculum Matth. 5. pro oculo, & dentem pro dente. Ego autem dico 38. vobis, non resistere malo: sed si quis te percussit in dexteram maxillam tuam, præbe illi & alteram, &c.* Clarum est enim, Seruatorem